

11. 'Ο ἀναγνώστης διαβάξει. 'Η 'Υ -
δ ρ ι α μόνο ποῦ εἶναι στή μέση. Δέ χω-
ρίζει;

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΟΜΗΡΟΣ

ἦτοε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
αἶ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήσεται, αἶ δὲ τ' ἐνθα
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἥϊόνος προπάρουθε βαθείης ἐστιχόμεντο
ἱλαδὸν ἐς ἀγορῇν.

☆

ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη, σκηπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κά-
με τεύχων.

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτὶ
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντι·
Ἔρμεϊ δ' ἀναξ δῶκεν Πέλοπ' ἀπὸ πλεξίπῳ·
αὐτὰρ ὁ αὐτὸς Πέλοπ' ὥκε Ἀτρεΐ, ποιμένι
λάῳ.

Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύταρ ὀνείσῃ·
αὐτὰρ ὁ αὐτὸς ὀνείσ' Ἀγαμέμνονι λείπε φερῇ-
ναι,

πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν.
τῷ δ' ἔρ' ἐρυσάμενος, ἔπ' Ἀργεῖοισι μετῴδα.

☆

ἐννέα δὲ δεδάσσι Διὸς μεγάλῳ ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δούρα σέσπτε νεῶν, καὶ σπάρτα λέ-
λυνται·

αἶ δὲ πού ἡμέτεράι τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα
εἴσ' ἐν μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δ' ἔργον
αἰτῶις ἀκράδανον, οὐ εἶνεκα δειρῷ ἰζόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, περιθώμεθα
πάντες·

φρέγγομεν σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύγυναν.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι
δρίνεν,

πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορῇ, ὥς κήματα μακρὰ θαλάσσης

πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρύς τε Νότος τε
ὄροσ' ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν,
ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῖν ἀσταχύνει·
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορῇ κινήθη, τοὶ δ' ἀλαλητῷ
νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένεφθε κονίη
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλεον,
ἄπτεσθαι νηῶν, ἥδ' ἑλκόμεν εἰς ἄλλα διὰν,
οὐροῦς τ' ἐξεκθάειρον· ἀντὶ δ' οὐρανὸν ἴκην,
οἰκάδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν·

☆

οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
φρέξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήσι πεσόντες;

☆

ὅστε γὰρ ἦ παῖδες νεαροί, χηραὶ τε γυναῖκες,
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.

☆

ἀλλ' ἄγε, μῖνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ εἰσέκεν ἄστρ' μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
ὥς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχὼν — ἀμφὶ δὲ
νῆες

σμερδαλέον κονάβησαν, ἀνσάντων ὑπ' Ἀ-
χαιῶν —

μῦθον ἐπαίνησαντες Ὀδυσσεὺς θελοῖο.

☆

τῷ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τινα πάρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς
τε.

(B 87-93, 100-9, 135-54, 174-5, 289-90, 330-5)

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

Εἰς Ἀρτεμιν

Ἀρτεμιν αἰεῖδω χρυσήλατον κελαδεῖν
παρθένον ἀδοῖον ἑλαφρόβλον ἰοχέαιραν
αὐτοκασιγνήτην χρυσαύρου Ἀπόλλωνος,
ἥ κατ' ἄρη σκίοντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
ἄγρη τερωμένη παγχρῦσα τόξῳ τιταίνει
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλὸν ὄρεον, ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκειος ὄρη
δρινὸν ὑπὸ κλαγγῆς ὀρηδῶν, φρέσσει δὲ τε
γαῖα

πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιον ἦτορ ἔχουσα
πάντῃ ἐπιστρέφεται ὀρηδῶν ὀλέκουσα γενέ-
θλην.

αὐτὰρ ἐπὶν τερφοθὶ θεροσκόπος ἰοχέαιρα
εὐφρόνῃ δὲ νόον χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
Φοῖβον Ἀπόλλωνος Δελφῶν ἐς πύον δῆμον
Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέ-
ουσα.

ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ τοὺς
ἡγεῖται χωρίοντα πρὸ χροῦ κόσμον ἔχουσα,
ἔξαρχουσα χορούς· αἶ δ' ἀμβροσίῃν ὅπ' ἱέσται
ὀμνέουσαν Λητῷ καλλίσφυρον ὥς τέκε παῖδας,
ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔσοχ' ἀφί-
στους.

(1—20)

Εἰς Ἀθηνᾶν

σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἑσσημένως ὄρονσεν ἐπ' ἀθανάτοιο κάρηνον
σεῖσας· ὅξιν ἄκοντα μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀ-
λυμπος

δρινὸν ὑπὸ βρομῆς γλαυκώπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κήματα πορφυρέοισι κινώμενος, ἔσχετο δ' ἄλ-
μη

ἔξαιπνῃ· στήσεν δ' Ὀπερίωνος ἀγλαὸς υἱὸς
ἱππος δ' ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσὶν κούρη
ἔπλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὅμων θεοεικέλα τέχη
ἱαλλὰς Ἀθηναίῃ γήθησε δε μητίετα Ζεὺς.

(7—17)

Εἰς Γῆν μητέρα πάντων

Γαίαν παμμήτειραν αἰέσομαι ἠυθέμεθλον

πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπός' ἐστίν·
 ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον
 ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
 ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποιὶ τελέθουσι
 πότνη, σέο δι' ἔχεται δοῦνα βίον ἡδ' ἀφελίσσῃ
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
 πρόφρωνι τιμήσῃς· τῇ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι·
 βριθεὶ μὲν σφὶν ἄρουρα φερρέσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροῦς·
 κτήνησιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλυνται ἐσθλῶν·
 αὐτοὶ δ' εὐνομήσει πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
 κοιρανέουσιν, ὄλβιος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὁ-
 πηδεῖ·
 παῖδες δ' εὐφροσύνην νεοθιγέει κηδιδίῳσι,
 παρθενικαὶ τε χοροῖς φερρεσμευθῆσιν εὐφρονα
 θυμῷ
 παίζουσιν σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ
 πόλιν,
 οἷς κε σὺν τιμῇσιν σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαίμων.
 Χαίρει θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρωνι δ' ἀντ' ὠδῆς βίοτον θημῆρε ἄπαυξ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομαι· αἰοιδῆς

Εἰς "Ηλιον

"Ηλιον ὕμνεῖν αὐτὲ Λιὸς τέκος ἄρχο Μοῦσα
 Καλλιόπῃ φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα δοῦπας
 γείνατο Γαίης παιδί καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν "Τπερίων
 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
 "Ἡὸν τε ροδόπαχυν ἐπιπλόκαμόν τε Σελήνην
 "Ἡελίον τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 ἥς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 πτοῖς ἐμυδριῶς· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρεται
 ὁσσοῖς
 ρισῆς ἐκ κόρυμβος, λαμπραὶ δ' ἀκτίνες ἀπ' αὐτοῦ
 ἔλθουσιν· ἔλθουσιν, παρὰ κροτάφων τε παρ' αἰ-
 μιῶν ἀπὸ κράτος χαρίεν κατέχουσιν πρό-
 σωπον
 γλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χοροῖς λάμπεται ἔσθρος
 ἔρπουγγές· πνοιῇ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ἔπαι-
 λτοι.

Ἔνθ' ἄρ, ὃ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους
 θεσπέσιος πέμπησι δ' οὐρανοῦ ὤκεανόνδε.
 Χαίρει ἄναξ, πρόφρωνι δὲ βίον θημῆρε ἄπαυξ·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσῃ μερόπων γένος
 ἀνδρῶν ἡμυθῶν ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδει-
 ξαν.

Εἰς Σελήνην

Μήνην ἀείδων τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
 ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Λιὸς ἱστορὲς ὠ-
 δῆς·

ἥς ἄπο αἶγλη γαίαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
 κοῦτός ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος
 ὁρρεν
 αἶγλης λαμπρότης· στίλβει δὲ τ' ἀλάμπτος
 αἶψα
 χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτίνες δ' ἐνδιόωνται,
 ἐπὶ ἂν ἀπ' Ὀκεανοῖο λοφισαμένη χροά καλὸν
 ἔμματα ἑσσημένη τηλαυγέα διὰ Σελήνην
 ζευξαμένη πόλους· ἐρριπύχνας αἰγλήεντας
 ἑσσημένους προτέρως· ἐλάση καλλίτροχας ἑ-
 πας
 ἑσπερίῃ διχομήνους· ὃ τε πλήθει μέγας ὄμιος,
 λαμπρόταται τ' αὐγαὶ τότε· ἀεξομένης τελέ-
 θουσιν
 οὐρανόνθεν· τέκμων δὲ δοροτοῖς καὶ σῆμα τέ-
 νουται.
 τῇ γὰρ ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ ἐννῇ
 ἡ δ' ἐσποχυσαμένη Πανδείην γείνατο κοῦρην
 ἐκτορεῖς εἶδος· ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 (1—16)

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Θύρσις ἢ "Ἠιδῆ

Τήνον μὲν θῶες, τήνον λύκοι φέρουσιντο,
 τήνον χῶκ δορυμῶς λέων ἔκλυνε θανόντα,
 ἄρχετε δουκολικάς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετε
 ἀνδράς.
 πολλοὶ οἱ πᾶρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δὲ τε ταυροί,
 πολλοὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύσαντο,
 ἄρχετε δουκολικάς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετε
 αἰοιδάς.

ἔπειτα· ὁ δούτερος τις ἄγαν καὶ ἀμήχανός
 ἐσσί.
 δοῦτας μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπὸν ἀνδρὶ ἑ-
 σικαζ.
 ὁπόλος, ὅκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦν-
 ται,
 τάκεται ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἑ-
 γεντο.

Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἷα
 γελάντι,
 τάκεται ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ μετὰ τῶσι χορεύεις.

ὠραῖος χῶδωνος, ἐπεὶ καὶ μήλα νομενεῖ
 καὶ πῶδας βάλλει καὶ θηρία πάντα δώκει.

ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἂν ὦρε φιλιάδες ἀρχοί,
 χαίρεθ' ὁ δουκολός· ἔμην ἐγὼ Δάφνης οὐκέτ'
 ἂν ἔλαν,
 οὐκέτ' ἀνὰ δορυμῶς, οὐκ ἄλσεα. Χαίρ', Ἀρ-
 θουσα,
 καὶ ποταμοὶ τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θόδοις
 ἔδωο.

ἄρχετε δουκολικάς, Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετε
 αἰοιδάς.

"Ἐνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρεις παχτοῖο με-
 λισσιν
 ἐκ κηρῶ σφύγγα καλὸν περὶ χεῖλος ἑλικτάν'
 ἡ γὰρ ἐγὼν ἐπ' "Ἐρωτος ἐς "Αἶδαν ἔλκομαι
 ἡδῇ.